

Arnold Minjon vertelt....

Uit het Wando Journaal van maart 1970

ONZE SPOORLIJN

- Feestelijke opening –

1863 - 1 oktober.

Dit geschiedde door de Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. J.R. Thorbecke. In Breda was de feestdag begonnen met klokgelui, carillonspel, kanongebulder etc. De spoorwagens waren vervaardigd in Brussel en Berlijn, de locomotief in Engeland. De directeur van de Engelse fabriek fungeerde als machinist.

Met veel geraas vertrok de feestrein en arriveerde een kwartier later aan het kleine station Gilze-Rijen waar een korps in zwart fluweel geklede muzikanten opgesteld stond, geflankeerd door de volledige politiemacht, n.l. twee veldwachtmeesters die buitengewoon hoge hoeden op hadden.

Tijdens de toespraak van de Burgemeester en de Minister, bleef de harmonie doorblazen, zodat niemand iets kon verstaan.

Later werd naar Tilburg gereden en om 3 uur terug naar Breda waar een feestdiner werd genuttigd en 's avonds een bal plaats vond tot diep in de nacht. Bij het passeren van de trein te Dorst kwam iedereen natuurlijk uitgelopen om dit moderne wonder te aanschouwen.

Het station Gilze-Rijen was de enige halte tussen Breda en Tilburg (en momenteel nog steeds).

De opening voor het publiek had plaats op 5 oktober 1863, dus een kleine 25 jaar na de eerste spoorlijn in ons land, n.l. die van Amsterdam naar Haarlem liep en in 1839 startte.

1863

Anekdote in de Nieuwe Bredase en Oosterhoutse Courant van 1 november 1863. Een boerin van een der nabij gelegen heidorpen die nog nooit een spoortrein had gezien en geen andere wagens kende dan die door paarden of ossen werden voortgetrokken, wilde dezer dagen eens naar Tilburg stomen.

Te dien einde begaf ze zich naar het dichtst bijgelegen station, nam een plaatsbriefje en stapte in de wagen. Nauwelijks had zij de wagen eens goed op haar gemak doorgenomen of men kwam haar zeggen dat zij er uit moest stappen. De boerin kon niet begrijpen dat zij reeds te Tilburg was en meende dat zij misleid werd. Ze antwoordde: "Wat denk je wel? Ik heb tot Tilburg toe betaald en daar zul je me brengen ook. Als ik dat geweten had, zou ik mijn briefje niet gegeven hebben. Maar ik ga er niet uit; doe maar wat ge wilt. Ik moet tot Tilburg toe meerijden".

"Maar vrouwtje ge zijt nu in Tilburg", merkte de Spoorwegbeambte op.

"Ge zult me niet bedotten", hernam de boerin. "Pas zo'n klein eindje gereden, al mijn geld kwijt en dan in het midden van de hei eruit moeten, da's ongepermitteerd. Ik zal het overal vertellen. Geen mens van ons dorp zal jullie nog wat gunnen, geen cent. Het is schande om een vrouw zo te behandelen. Was onze Kees maar hier, dan zou het niet gebeuren".

De boerin was tot groot genoegen der omstanders niet te overtuigen en na veel vergeefse pogingen moest men uiteindelijk besluiten haar uit de wagon te tillen.

1863

- Brand bij de Spoorwegwachter te Dorst -

12 November.

Verleden zondagmiddag om circa één uur werd ontdekt, dat uit het woonhuis van de spoorwegwachter G. Doms Dorst een dikke rook kwam. De veldwachter J. van den Berg, zich in de nabijheid bevindende, opende de deur en vond in het huis twee kleine kinderen, waarvan het ene, een meisje van circa vier jaar, in lichtlaaie vlam stond. Door doelmatige middelen doofde hij de vlammen uit zodat het kind slechts aan één zijde hevige brandwonden heeft bekomen en haar leven niet in gevaar verkeert. Dit voorval strekke weder tot les aan veel moeders om haar jeugdige kinderen niet alleen in huis te laten.

1864 - Baldadigheid.

30 Januari. Krantenbericht.

De 26e dezer werd een spoorwegwachter gewaarschuwd dat op de spoorweg Breda – Tilburg nabij het gehucht Dorst een grote kei op de rails lag en wel op het tijdstip, dat de trein moest passeren.

De spoorwegaarbeider haastte zich dit voorwerp weg te nemen doch hield die dag, en ook de volgende, op die hoogte een streng toezicht. Het mocht hem tegen 12 uur gelukken de baldadige te betrappen, juist op het ogenblik dat hij weer een grote kei op de rails legde. De dader is een schoolknaap van het gehucht Dorst, oud 6 jaar en dus nog niet bekend met de ongelukken die door zijn baldadigheid zouden kunnen ontstaan.

Spoorweghalte te Dorst - 1908-1930:

Reeds voor de definitieve aanleg van onze spoorlijn werd door het gemeentebestuur van Dorst (Oosterhout) hier om verzocht, in 1862 al, later in 1864, alles met negatief resultaat. Na nog verscheidene malen te hebben verzocht, ook door de bewoners van Dorst, werd pas op 1 mei 1908 het verzoek toegestaan.

Deze halte heeft zich gehandhaafd tot 1930. Het rijkstoezicht op de spoorwegen meldde toen, dat de N.S. de treinen hier niet meer kon laten stoppen, omdat het gebruik van deze halte zo gering was, dat er gemiddeld per trein maar 1 persoon in en uitstapte, meestal nog geen 5 reizigers per dag.

Er werd gestreefd naar een versnelling van het verkeer en bovendien konden Breda en Tilburg per bus bereikt worden .

Arnold Minjon †